

ח א דשמעתתא

ור"ש גם זה אינו בכלל השביתו אכתי יש לסתפק איך יסי' הדיון אם נחערב חמץ במאס באופן הכיל אם יקיים העסק דהשביתו ע"י שיבער וישרוף את כל הסערובות או"ד כיון שכבר נחבטל ומוחר באכילס ונספק להיות היחר שוב אין לו במס לקיים מלוא ביעור ול"ע ע"ש :

דהנה בשו"ת רעק"א סימן י"ט פשיטא ל"י דכל שנחבטל בששים היו כמשבית דבר היחר ואין לו במס לקיים מלוא ביעור [ומס שסעיר בחשובס מאכבס מכך דבעלו ולא בעלו מבואר ג"כ בשו"ת רעק"א וכן ממ"ס המג"א או"ח סימן תמ"ב ע"ש] אמנם יחפור עדיין הספק הראשון אם מקיים ע"י הביטול את המ"ע דהשביתו כיון דע"י הביטול נפקע איסורו וכעין ספיקו של המכ"ח לעיל בסימן כ"ג אמנם במשך דברי הגרעק"א מבואר דגם ד"ז ה' פשוט לו דלא קיים העסק עיי"ש . והנה בס' ברוך טעם שער הכולל דין ג' העלס דאס נשבע אדם שיאכל נבילס ואוכל הנבילס בחור הסערובות מב"מ שנחבטל ברוב מקיים בזה השבועה דכ"י דנחבטלס ברוב ואין כאן כל"ח דנבילס אבל הנבילס מיסא איסא בזית תוך כדל"פ אפס היכא דנחבטלס בס' מין בשא"מ דלא ליכא כזית כדי אכילת פרס אינו יולא י"ח שבועתו באכילס זו ע"ש [ועי' שו"ת מולל מאס סי' ע"ז שנכתבס אס מקיים שבועתו שנשבע שיאכל בכר זה ע"י שיאכלנו בשביתו באופן שלא יסי' בחור כדל"פ כזית שלס ע"ש] ואס כן נראה דעחו דלף דהאיסור בטל מיני' מ"מ מקיים שבועתו שיאכל נבילס דכ"י דנכסך להיות היחר מ"מ נבילס מיסא הו' וה"ס לענין ביעור חמץ י"ל אפי' דנחבטל לענין איסור חמץ אבל סוף כל סוף איכא כזית חמץ בחכדל"פ אמנס כ"ז במין במינו ברוב אבל במין שאינו מינו בס' י"ל דמודס להגרעק"א דאין כאן חמץ כלל ולא יקיים מלוא ביעור גם במס שיבער כל הסערובות מן העולם או י"ל דלענין ביעור חמץ ל"ב שיסי' כזית בחור כדל"פ ואס יבער כל הסערובות מקיים המ"ע דהשביתו ול"ע וע' שו"ת נוב"י מה"ח חל"ח סוס"י ז"א ד"ס ומעסה דפשיטא ל"י בכל אלס ע"ש :

דהנה דיון זה דמלוא אינס בעלמ' נלע"ד לומר סברא חדש והיא עפ"י מס שכלע"ד נקודה נפלאה דיון ביטול ברוב שלא קדמי אדם דסא באמס לריכיס אלו להבין הענין דמין במינו בטל ברוב מה"ח אפי' שאוכל בודאי גם האיסור ומ"ס הפוסקים משוס דאיסור נכסך להיות היחר סא גוסא טעמא בעי במאי נשכנס גוף האיסור דנימא שנכסך לגמרי מאיכותו מאיסור להיחר . ועוד דאס אמרינן שפ"י סרוב נכסך להיות היחר

וכו' וחמס בשו"ת נוב"י מה"ק חלכ"ע סי' ע"ס דלמו אשס ועוד אינס מוזכרים על ללו דגניבס וכסי דלפי סס"ד דפמורין לגמרי מחשלוטין שפערסס כחורס אבל עכ"פ סרי מוזכרים סס על כל"ח ע"ש וע' בסקסס רש"ש שס שלא רחס דברי סנו"ב וסניח בל"ע . ולפי סכ"ל א"ש וע"כ יסי' ראי' מכאן דכל שפערסו כחורס הו' כאלו שילס ואס כן כיון דללו דגניבס הו' ללו הניחן לחשלוטין ואין לוקין עליו אלא כ"ז שלא שילס רובן עליו כל"ח ואס דעחו לשלס אז אין עובר כמ"ס החו"כ פסחים כ"ט ע"ב דמשכס חמץ ע"מ לבערו אינו עובר ע"ש וכיון דנשים ועבדים פערס כחורס מלשלס ומיד שנכנס הו' כמאן דשלמו איכ ליכא עליו איסור ל"ח דגניבס כלל ע"כ שפיר פריך אלא מעסה האומר לאשס ועוד ללו וגנבו דלאו בני חיובא נכסו בחשלוטין שחורס פערס אוחס וא"כ הו' כאלו שלמו מיד וחו אין בסיס מליאות שיעברו כל"ח דגניבס כיון דסוי ל"ח הניחן לחשלוטין וסס משלמין מיד דפטור כחורס חשוב כחשלוטין אס כן ס"י דסי' חייב השלס בחמ"י ע"ז משני דהחורס לא פערס אוחן רק דהשחא מיסא ל"ח לסו לשלוט עכ"פ מוכח דהיכא דהחורס פערס חשוב כאלו שילס ופטור ממלקות ודוק :

ורנה במנ"ח מלוא נ"א ד"ה וסנס אס שני שוורים נגחו שור כו' נכתבס בזה דקיי"ל דהיכא דליכא לשלוט להאי משחלס מהאי מדר"כ ולדעת הסובריס דדוקא אס אי' פטור מדינא ישלס השני אבל אס הו' ג"כ בר חיובא רק דאין לו לשלס או שברח אין סב' חייב לשלס חלקו איך דיון אס שניסס חמים ושניסס חייבים וקדם אחד מסס וסודס שפטור מחלקו מחמת מודס נקיס אס השני חייב לשלס בעדו מי נימא דסוי כמי שפטור מדינא וחייב סב' לשלס בעדו או"ד כיון דכשעת נגיח ס"י כ"ח רק דהפטור בל אפי' מתחמ שסודס הו' כאלו ברס כו' ע"ש ולפי סאמור דכל שפערסו כחורס הו' כאלו סילק ושילס א"כ שס בלס סודס נקיס שפערסו כחורס הו' כאלו שילס חלקו וחו אין הני שני חייב לשלס בעדו וסבן :

סימן כו

(6) **בשו"ת** חשובס מאכבס ח"ג סי' של"ד נכתבס במערב חמץ במאס מין במינו באופן שמוחר לאכול ואינו עובר בבי' ובי' אס קיים בוס מ"ע דהשביתו ונפרס לשיטת הפוסקים דהאיסור נכסך להיות היחר א"כ האיסור מבוער מן העולם ע"י הסערובות ואס חמלא לומר לדעת החו"כ פסחים כ"ח ע"ב ד"ה